

[Kaj Androsen.]

gøre flere bemærkninger herom. Sådanne besparelser må jo til sin tid give sig udtryk i den kommende tillægsbevillingslov. Jeg anbefaler at stemme imod de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag.

Venstre har stillet ændringsforslag nr. 690 til § 30, hvorefter tilskuddet til læringes rejse- og opholdsudgifter på 250 000 kr. skal bortfalde. I adskillige tilfælde er det nødvendigt for unge, som ønsker en læringeuddannelse, at tage lærepladser langt fra deres hjemsted, bl. a. hvor der, f. eks. i landdistrikterne, kun findes få eller slet ingen læresteder. Helt på linje med, hvad der finder sted på andre felter, hvor man søger at lette hjemmene for de ekstrapladder, som de lange afstande kan give, når de unge er under uddannelse, gives der her efter visse kriterier tilskud til de unge, som har særlig store udgifter til transport til lærestedet eller til ophold i læretiden. Jeg forstår navnlig ikke, at netop venstre stiller dette ændringsforslag, da det i videst omfang nok vil være de unge fra landet, som vil have fordel af dette tilbud. Jeg anbefaler at stemme imod ændringsforslaget.

Socialistisk folkeparti har under numrene 83, 84, 85, 86, 87, 245, 247, 322, 741, 874 og 890 stillet ændringsforslag efter samme retningslinjer som i fjor. Det er forslag om bortfald af bevillingerne til forsvarsformål, især på § 2 og § 22, og om at erstatte dem med en bevilling på 100 mill. kr. til beredskabsstyrker under De Forenede Nationer. Jeg anbefaler at stemme imod disse ændringsforslag.

Jeg skal i øvrigt med disse bemærkninger anbefale at stemme for de ændringsforslag, som er stillet af ministrene og tiltrådt af hele udvalget eller et flertal af udvalget, og at stemme imod samtlige af mindretallene stillede ændringsforslag.

Damsgaard: Da vi nu er nået frem til tredje behandling af finanslovsforslaget for 1962-63, skal jeg gøre nogle bemærkninger om de stillede ændringsforslag. Der er i øvrigt stillet i alt 913 ændringsforslag, men det er naturligvis kun en meget lille del af disse ændringsforslag, jeg skal kommentere.

Jeg vil imidlertid gerne gøre en mere generel bemærkning om dette hav af ændringsforslag. Jeg husker intet år, hvor vi

har haft så mange ændringsforslag som netop i år.

Da vi i 1953 fik den ændring, at fremsættelsen af finanslovsforslaget skulle udskydes ca. 2 måneder, nemlig fra først i oktober til sidst i november, var formålet det, at ministerierne fik mere tid til at udarbejde deres budgetter, så de kunne få et bedre overblik over de ting og de udgifter, der skulle med på den kommende finanslov, og vi kunne nøjes med færre ændringsforslag. Sådant er det slet ikke gået, tværtimod; der er sket det, at administrationen har stjålet 2 måneder af den knappe tid, finansudvalget har til sit arbejde med finanslovsforslaget. Det er ikke godt, og det bør, synes jeg, give anledning til, at finansministeren tager spørgsmålet op til en dybtgående overvejelse og påtale over for administrationen.

Der er 2 ændringsforslag stillet af den højtærede finansminister og tiltrådt af et flertal i finansudvalget, som venstre vil stemme imod. Det første af disse ændringsforslag er nr. 9 til § 1 angående skattefritagelse for de til Nordisk Institut for teoretisk Atomfysik knyttede personer. Det er for venstre både et principielt og et økonomisk spørgsmål.

Ved et samråd i finansudvalget den 26. april 1961 med daværende finansminister Philip blev det anført, at der hidtil med hjemmel i statsskattelovens § 37 var givet skattefritagelse for det omhandlede personale, og at kun Nordisk Råds udskydelse af sagens behandling havde medført sagens forelæggelse for finansudvalget. Jeg henstillede dengang til ministeren at trække sagen tilbage, hvilket ministeren lovede at overveje med den bemærkning, at det samme ville opnås, hvis finansudvalget undlod at tage stilling. Det gjorde udvalget, og sagen bortfaldt med udløbet af folketingsåret 1960-61, men den dukkede op igen med den nye finansminister. I et samråd den 8. november 1961 blev det anført, at finansudvalget tidligere havde givet udtryk for, at Nordisk Råd måtte tage stilling til problemet, før finansudvalget på ny behandlede det. Ministeren fastholdt, at han ønskede sagen ordnet som foreslået med skattefritagelse. Finansudvalget besluttede nu at lade sagen henstå til Nordisk Råds møde i marts 1962, men